

FÖRENINGEN VÄXER

FLER OCH FLER ENGAGERAR SIG OCH IDROTTEN
FÅR ALLT STÖRRE PLATS I SAMHÄLLET

BILD 1. TENHULTS IF:S 1941-ÅRS FOTBOLLSLAG. ÖVERST FRÅN VÄNSTER: STIG PETERSSON, OLLE NILSSON, STIG FRANSSON, BENGT FRANSSON, G.A. LINDAHL, TAGE SVENSSON, WOLMAR LINDOR. KNÄSTÅENDE FRÅN VÄNSTER: ARNE FORSBERG, K.A. KARLSSON, ALLAN NORDIN, LENNART SVENSSON, BENGT GUSTAFSSON.

1940

Under första halvan av 1940-talet rasade andra världskriget ute i Europa. Som bekant förhöll sig Sverige neutrala men många var inkallade och det fanns en beredskap ifall vi skulle bli indragna. I protokollen från möten i Tenhults IF påminns vi om

DET HÄR ÄR DEL 3 I HISTORIEN OM TENHULTS IF. FÖRFATTARE ÄR DÄR INGET ANNAT ANGES UNDERTECKNAD. JAG HAR MED HJÄLP AV GAMLA PROTOKOLLSBÖCKER, SKRIFTER OCH SAMTAL MED FLERA AV FÖRENINGENS MEDLEMMAR FÖRSÖKT SAMMANSTÄLLA DE VIKTIGASTE HÄNDELSENA I TENHULTS IF:S HISTORIA. OM DU SOM LÄSER UPPTÄCKER NÅGOT SOM ÄR FEL ELLER OM DU HAR NÅGOT MER ATT BERÄTTA KAN DU SKRIVA TILL KEKBERG99@GMAIL.COM SÅ HJÄLPES VI ÅT ATT SKAPA EN SÅ BRA HISTORIEBESKRIVNING VI KAN.
MED ÖNSKAN OM TREVLIG LÄSNING - KATARINA EKBERG

kriget. I januari 1940 beslutade styrelsen att skänka 50 kr till Finlandsinsamlingen.

Finland hade den 30 november 1939 blivit anfallet av Sovjetunionen vilket resulterade i det så kallade vinterkriget. Befolkningen i Finland hade det svårt och det svenska folket ställde upp under parollen *"Finlands sak är vår"*. Bakom insamlingarna stod flera olika organisationer; fackföreningar, politiska partier, nykterhetsförbund, religiösa samfund, idrottsföreningar, företagare med flera. I Tenhult ägde insamlingen rum vid Lantmannaskolan.

Trots kriget så var aktiviteten i föreningen stor med fotboll, bandy, allmän idrott, korporationsfotboll och skidåkning, på programmet.

I samhället fanns också Rogberga Skytteförening. Vid ett tillfälle blev Tenhults IF tillfrågade om de kunde tänka sig att skänka ett belopp till en pokal för att på så sätt befrämja skytterörelsen. Efter diskussion på årsmötet beslutade man att köpa in en vandringspokal för cirka 25 kr och skänka till skytteföreningen.

Flera av årsmötesprotokollen från den här tiden vittnar om att medlemmarna var mycket stolta över sin förening och att de aktiva personerna hade en viss status. Vad sägs om titlar som

- Biljettförsäljningschef Otto Lundberg,
- Planintendent Ivan Johansson
- Manager Allan Nordin.

Under paus i mötena kunde man avsmaka *"Appelquists äkta Java"*.

Årsmötet 1940 avslutades med, som det står i protokollet;

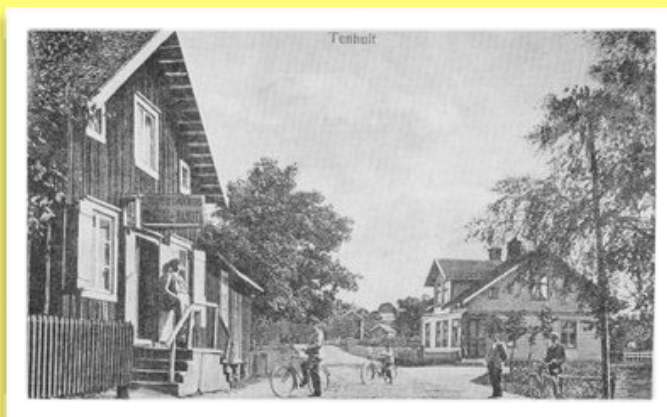
"Efter en gemytlig och angenäm kaffepaus avslutade Åke Sjöstrand slutligen årsmötet och utbringade ett kraftig besvarat leve för föreningen".

APPELKVISTS OCH SJÖSTRANDS

HERBERT APPELKVIST (1990-1993) ÖVERTOG 1931 TILLSAMMANS MED SIN FRU DAGNY FADERNS KONDITORI I TENHULT. KONDITORIET VAR CENTRALT PLACERAT I SAMHÄLLET, DET FANNS UTERSERVERING I OCH FESTVÅNING. FLERA AV TENHULTS IF:S MÖTEN OCH SAMMANKOMSTER ÄGDE RUM PÅ APPELKVISTS KONDITORI. I UTBYTE MOT ATT HAN FICK SÄLJA FIKA PÅ MATCHERNA FICK FÖRENINGEN DESSUTOM TILLGÅNG TILL OMBYTESRUM FÖR MOTSTÅNDARLAGEN

HERBERT VAR UNDER MÅNGA ÅR EN CENTRALFIGUR I TENHULTS IF LIKSOM I TENHULTS HANTVERKS & INDUSTRIFÖRENING SOM HAN VAR MED OCH BILDADE 1938. NÄR CENTRUMVÄGEN SKULLE BREDDAS 1953 FICK HUSET FLYTTAS. I SAMMA VEVA GJORDES EN OMBYGGNATION TILL DET UTSEENDE SOM HUSET HAR IDAG. 1971 SÅLDE HERBERT RÖRELSEN. DEN NYE ÄGAREN DREV KONDITORIET FRAM TILL BÖRJAN AV 2000-TALET DÅ DET SÅLDES OCH VERKSAMHETEN UPPHÖRDE. NU ÄR HUSET EN PRIVATBOSTAD.

SJÖSTRANDS DIVERSEHANDEL STARTADES AV ERNST SJÖSTRAND I SLUTET AV 1800-TALET OCH VAR SEDAN I FAMILJENS ÄGO TILLS DEN STÄNGDES 1971. SONEN ALLAN TOG ÖVER VERKSAMHETEN EFTER SIN FAR OCH VAR LIKSOM SINA SÖNER GUNNAR, ÅKE OCH NILS AKTIV I TENHULTS IF

PÅ DEN ÖVRE BILDEN SES SJÖSTRANDS DIVERSEHANDEL I FÖRGRUNDEN OCH APPELKVISTS KONDITORI LÄNGRE BAK.

PÅ DEN NEDRE BILDEN SYNS KONDITORIET LÄNGST BAK I BILDEN. HUSET FRAMFÖR MED LASTBILEN UTANFÖR ÄR MJÖLKAFFÄREN. I HUSET TILL HÖGER I

1941

Förutom de vanliga utgifterna kan man i kassaboken se att 26 kr betalades i bröllopspresent för G. Claeson.

TENHULTS SAMHÄLLE PÅ 40-TALET

DET FANNS :

4 SPECERIAFFÄRER,
3 CHARKUTERIAFFÄRER,
1 MJÖLKAFFÄR,
1 FISKAFFÄR,
3 KONDITORIER,
1 HERREKIPERING,
1 MANUFAKTUR,
1 DAMFRISÖR
1 HERRFRISÖR
2 SKRÄDDERIER,
2 SKOMAKARE,
1 PAPPERSHANDEL,
1 SPORTAFFÄR,
2 MÖBELAFFÄRER OCH
2 HANDELSTRÄDGÅRDAR.

DET MESTA MAN BEHÖVDE FANNS I TENHULT. SKULLE MAN TILL JÖNKÖPING TOG MAN VANLIGTVIS TÅGET.

FÖRE 50-TALET FANNS I PRINCIP BARA CENTRUMVÄGEN OCH LJUNGARPSVÄGEN.

LJUNGARPSVÄGEN VAR GENOMFARTSVÄG MED BOMMAR FÖR TÅGEN OCH DET BLEV OFTA LÅNG VÄNTAN NÄR GODSTÅGEN SKULLE PASSERA. DET FANNS EN VÄG UPPFÖR GAMLA KLEVALIDEN OCH UT VID LJUNGARP, VILKEN INTE VAR EN ALLMÄN VÄG. BRON ÖVER JÄRNVÄGEN KALLADES FÖR TULLABRON.

TVÅ GÅNGER OM ÅRET KOM EN AMBULERANDE TÄLTBJÖSK SOM ALLTID DROG FULLT HUS. NYKTERHETEN I SAMHÄLLET VAR GOD OCH UNDER 1948 OMHÄNDERTOGS INGEN INOM SOCKNEN FÖR FYLLERI!

1949 INVIGDES DEN NYA FOLKSKOLAN I TENHULT SOM ÄR DEN VITA HUVUDBYGGNADEN I DAGENS SKOLA.

1940 INGICK TENHULT I ROGBERGA KOMMUN SOM HADE 1 708 INVÅNARE.

1942

Harald Svensson valdes till ordförande och till vice ordförande utsågs Yngve Berglund.

För att anordna korporationsfotboll tillsattes en kommitté med representanter enligt följande, Hantverkare: H. Lindholm, Kont- och affärsanställda: Å. Sjöstrand (sammankallande), Grov- och fabr. R. Elmkvist, "Berg" G. Johansson (som kallades för Kalix)

Härefter diskuterades fotbollsplanen och de skador som uppstått på en intilliggande egendom. Styrelsen fick i uppdrag att underhandla med ägarna om ersättning eller reparation.

Vid möte den 11 juni 1942 fattade styrelsen följande beslut:

"§7 Beträffande medlemsavgifterna för år 1941, vilka på grund av militärtjänst ej kunnat indrivnas, beslutades enligt motion från avgående styrelsen att "stryka ett streck" över desamma. Beslutet var enhälligt".

1943

Ekonomin var fortfarande god tack vare fester på festplatsen i Sjöberg.

Ett nät sattes upp vid fotbollsplanen för att förhindra nya skador på angränsande fastigheter.

Fotbollssektionen fick själv avgöra om de skulle vara med i Smålandsserien till hösten men styrelsen påpekade att de ska

"taga med i beräkningen lagets spelstyrka och de svårigheter militärtjänst-insatserna orsakar".

1944

Föreningen hade inte längre möjlighet att utnyttja den bästa inkomstkällan Sjöbergs höjder. Ekonomin var fortfarande ganska bra men pengarna räckte inte till att förbättra idrottsplatsen och köpa in nytt material.

¹ Vet någon vem detta kan ha varit? Jag kunde inte läsa vad det stod i protokollet.KE

Yngve Berglund var ordförande.

BILD 2. TENHULTS IF:S FOTBOLLSLAG OMKRING 1947. STÅENDE FRÅN VÄNSTER: ALLAN "SKÄGGET" BERGLUND, KURT KARLSSON, STIG "BOGLA" GUSTAVSSON, BENGT "GÖKEN" GUSTAVSSON, STIG "SIGGE" SVENSSON, ÅKE "PLUTTEN" GUSTAVSSON, INGVAR ENGLUND, BERTIL "LÅNGRYGG" SVENSSON. KNÄSTÅENDE FRÅN VÄNSTER: ASSAR "BODA" KLASSON, STIG "BORRARN" FRANSSON, KARL-INGVAR "RÄVEN" SVENSSON, ARNE "SME" ANDERSSON, LENNART "OWENS" SVENSSON, FRITZ "TIMPA" LÖFGREN.

Den allmänna idrotts- och skidsektionen avskaffades. Enligt protokollen var intresset för dessa idrottsgrenar för litet men kanske var sanningen en annan. En av de aktiva inom sektionen var Lennart Lago. Lennart var en välkänd person i Tenhult och kom att ha egna stora idrottsliga framgångar i särskilt häck och stavhopp. Lago hade inte riktigt samma ideal när det gäller alkoholkonsumtion som andra företrädare i föreningen och han tog istället initiativ till att bilda

Idrottsklubben Falkarna². Falkarna sysslade framförallt med allmän idrott men hade också bandy, skidåkning och orientering på schemat.

Många år senare när det blev aktuellt att bygga idrottsplats i Tenhult ville de styrande i kommunen att idrottsföreningarna skulle slås samman till en enda klubb, men Lennart kunde inte tänka sig att låta Falkarna uppgå i en klubb som inte hade helnykterhet som norm.

En annan intressant sak från 1944 var att man för första gången bestämde sig för att ansöka om anslag till planhyra hos Rogberga kommunalfullmäktige

1945

I revisionsberättelsen från 1945 kan man läsa att nya krafttag behövdes för att komma tillrätta med ekonomin. Den årliga midsommarfesten hade året innan enbart inbringat ett netto på 194 kr och föreningens ekonomi var på tillbakamarsch.

Harald Svensson var ordförande för föreningen som bedrev fotboll, bandy, skidor och tydligen även allmän idrott trots att sektionen för det hade avskaffats året innan.

För första gången utsåg man en särskild lagledare för ett pojklag, Yngve Berglund.

1946

Ansökan om bidrag från kommunen gav resultat och föreningen beviljades ett bidrag på 100 kr. Bidraget var välbehövligt eftersom ekonom ännu en gång inte var särskilt stark. Ett exempel på det var att fotbollslaget uppmanades att använda sig av så billiga transporter som möjligt vid bortamatcherna.

Frågan om omklädningslokal var akut och styrelsen fick i uppdrag att försöka lösa det.

² Idrottsklubben Falkarna blev medlemmar i Svenska Gymnastik- och Idrottsföreningarnas Riksförbund 1946. Hade en träningsplats i Hultaskogen på stället där vägen från Tenhult och Spexerydsbanan korsades. Där hade man hoppgröp, kulstötningsring. Sprang gjorde man i skogen och på Spexerydsbanan. Till att börja med var det inte så organiserat men fler och fler ville vara med. Lennart Lago var den som såg till att träningen höll god kvalitet. Mer intressant om Falkarna finns att läsa i Rogberga boken utgiven av Rogberga Hembygdsförening.

1947

Allan Berglund utsågs till lagledare för A-laget. Allan, eller "Skägget" som han kallades kom att bli en stor profil i föreningen.

1948

Ett juniorlag bildades med Lennart "Owens" Svensson som lagledare. Planerna sköttes av en särskild plankommitté där juniorerna fick hjälpa till.

Nya lagledare för A-laget var Åke "Jocke" Johansson och Wolmar Lindor. Laget spelade i Smålandsserien Div. III och det fanns också ett lag i en korporationsserie.

Pojk-och juniorlaget leddes av G. Svensson och H. Carlbrandt. Plankommittén leddes av Lennart "Owens" Svensson med hjälp av A-lagets spelare.

Ordförande var chaufför Harald Svensson.

BILD 3. OMKLÄDNINGSRUM VAR LÄNGE ETT STORT PROBLEM FÖR FÖRENINGEN. MAN BYTTE OM LITE HÄR OCH DÄR. BLAND DE BÄTTRE STÄLLENA VAR EN KÄLLARLOKAL I KOMMUNHUSET DÄR VI TROR ATT DETTA FOTO ÄR TAGET. 1949. LENNART OWENS SVENSSON LÄNGST TILL HÖGER.

BILD 4. NILS-ERIK BARKSTRÖM PÅ KNÄ LÄNGST TILL VÄNSTER. ALLAN "SKÄGGET" BERGLUND TRÄNARE

TENHULTS IF

*av Nisse "Barken" Barkström
jubileumsåret 2012.*

Den sista veckan i oktober 1942 kom jag nyss fyllda 10 år och mina 4 yngre syskon till Tenhult. Min far var agronom och lärare på Lantmannaskolor. Vid den tiden hade han och familjen i karriären flyttat från Falutrakten via Umeå till Tenhult.

När jag började i tredje klass november 1942 i Tenhults Folkskola för fröken Jenny Holmquist var det den fjärde skolan jag gick i. Vårterminen 1943 fick

vi en ny lärare, Astrid Karlsson, min femte lärare. Jag tror det var en B1 skola, det vill säga att till exempel tredje och fjärde klass delade klassrum och lärare.

Jag kan inte påstå att jag saknade "gamla" kamrater då vi inte bott någon längre tid på varje ställe. Jag hade omedveten om det fått en viss vana få nya kamrater och det gick lätt i Tenhult. Då vi i familjen inte hade någon tradition av speciell religiös riktning eller sång och musik blev idrott och då tidigt fotbollen samlingspunkten.

1943/1944

Tenhults IF deltog inte i seriespel under krigsåren. Det togs upp först säsongen 1944-1945. Vi var ett gäng som samlades på den gamla fotbollsplanen i centrum eller uppe på "lilleplan" ovanför backen öster om stationen. Var vi samlades avgjordes av den som kunde ställa upp med fotbollen. Det hände att ägaren till fotbollen tog den och gick hem om han hamnade på den förlorande sidan eller tyckte sig ojust behandlad.

1944/1945

Hösten 1944 tog TIF upp seriespelet igen och nu fick vi de första idolerna. Allan "Nodde" Nordin var en bra målvakt, men mest imponerade han när han efter matchen, söndag eftermiddag, gick ut med sin fru och var den som höll i barnvagnen. På den tiden var det mycket ovanligt att mannen hade hand om den.

Lennart "Owens" Svensson beundrade vi för hans imponerande bollträff och snabbhet (smeknamnet måste han ha fått efter Jesse Owens, den amerikanske sprintern som dominerade OS 1936 i Berlin).

Stig "Borrarn" Fransson är förmodligen den spelare från den tiden som bör ingå i ett "All Star" team. Han spelade i regel centerhalv, en bollsäker, teknisk Zlatan-typ till växten, med bra speluppfattning. Tage Svensson och hans yngre bror Stig var karaktär-spelare, Tage som vänsterytter och Stig som vänster-halv.

Vi hade fortfarande fokus på Tenhult. När lagledaren Allan "Skägget" Berglund satte upp laguppställningen för kommande match på dörren till lagret på Sjöstrands blev den noggrant analyserad och kritiserad av oss.

1945/1946

Det var ofta svårt att få ihop bästa laget om någon var sjuk eller inte kunde vara med på grund av sitt arbete. En tidig höstdag kom Allan "Skägget" Berglund fram till mig när jag kom till planen med några kamrater:

"Hörru "Barken", har du några fotbollsskor?" "Nej, det har jag inte", svarar jag.

"Kom med här så skall vi se om vi inte hittar några användbara", säger "Skägget" och tar mig med till den lilla sunkiga boden där TIF förvarade en del utrustning inklusive gamla skor.

"Det är bra", sa Skägget när vi hittade ett par som inte var allt för stora. Du skall vara med mot Bottnaryd borta på söndag. Kan du det?

Jag blev ju överlycklig! Svaret var ett enkelt ja!

Jag frågar: "Varför har ni valt mig?" Skägget svarar "Du är inte rädd och springer som bara fan."

Ingen omskrivning. Det var inte för talangen. Sedan kom eftertanken. Mina föräldrar kanske inte skulle tillåta mig spela seniorfotboll ännu inte 14 år fyllda. Jag tog det säkra före det osäkra och bad Skägget att inte sätta upp mig på laguppställningen och att det var

bäst för mig om jag bara spelade bortamatcher om jag fick fler chanser. Den söndagen glömmer jag aldrig. Tif:s ordförande Harald "Hasse Vrölgas" Svensson, en av alla fantastiska, engagerade ideella ledare jag mött, var åkare. Det var självklart att transporten gick på hans lastbil. Jag blev peppad av mina i många fall dubbelt så gamla lagkamrater. Bottnaryd har några stora busar fick jag reda på, men också till tröst att om de skulle ge sig på mej skulle dom få på fan.

Tage Svensson spelade vänsterytter och lade alla hörnor. Jag sprang vänsterhalv. Tage sa till mej "Jag har sett att du är rätt bra på huvudet, när jag slår högerhörnor vill jag att du ställer dig i vänstra straffområdeshörnet. När jag börjar ansatsen skall du springa in mot straffpunkten så slår jag den på huvudet på dig". Vad hände? Vi fick stryk med 5-1 men den andra hörnan Tage slog från höger fick jag på huvudet vid straffpunkten och den seglade in i krysset.

Den dagen är en av de i livet man aldrig glömmer. Jag upplevde att jag var behövd, glädjen att få vara med i ett lag och känna att jag dög. Det blev lätt att berätta för föräldrarna och att tala om att jag tänkte fortsätta vara med när jag blev uttagen.

1946/1947

Nu började vi hitta idoler och förebilder i J-Södra och landslaget. Vi såg så många av J-Södras matcher vi kunde trots att de åkte ur allsvenskan efter

säsongen 1945/1946. Ofta fick vi lift med Henry Lindholm, en av de som var med och spelade i TIF:s första lag 1914. Vi ungdomar fick också mycken hjälp av Filip Njord, skomakaren i Tenhult. Till att börja med hjälpte han oss med att laga bollar och skor. Han tog inte betalt för det men var smart nog att lära oss sötma (dra becktråd) både i fotbollar och i skor.

Vi fick låna verktyg och han tillhandahöll material. Under tiden vi satt där diskuterade vi en rad olika frågor. Han hade också spelat i det första lag TIF ställde på benen 1914 och älskade verkligen spelet. Det kostade honom uteslutning ur församlingen. Han var fortfarande djupt troende, men de äldste i församlingen ställde ultimatum, antingen fotbollen eller församlingen.

Filip valde fotbollen och behöll sin tro. Vi kunde bara hålla med honom, Han förtjänade mer respekt än församlingen.

Seriespelet gick sådär, vi slutade fyra från slutet, men före Bottnaryd.

I nordöstra hörnet av fotbollsplanen fanns en liten dunge och antydning till stengärdesgård. Där satt ett pokergäng med Gustav "Fiskarn" Pettersson som central-figur de flesta lördagskvällar när vädret så tillät. Tidiga söndagsmornar letade vi febrilt efter borttappade pengar i gräset. Det blev ofta några tioöringar, någon femtioöring i bästa fall någon krona. Det var den tidens spelbutik!

BILD 5. FLYGBILD ÖVER TENHULT 1947. FOTO: AB FLYGFOTO

1947/1948

Nu hade vi börjat med friidrott. Jag vet inte hur höjdhoppställning och redskap som diskus, kula, slägga och spjut finansierades, men plötsligt fanns redskapen i förrådet vid fotbollsplanen. Höjdhopps”gropen” fanns i sydöstra hörnet av planen. Löpningarna 100 och 400 meter förlade vi till den gamla banvallen i Mjälaryd.

Av de äldre var det Lennart ”Owens” Svensson som imponerade. Utan speciell träning kastade han diskusen drygt 47 meter. Han hade snabbhet, explosivitet och kroppshydda för diskus

och slägga. Jönköpings AIF försökte få honom att träna men friidrotten var inte hans grej.

Nu hade vi börjat ta upp bandy igen, när det fanns is och när vi klarade av att skotta fram en bana. Bandyburarna stod färdiga att använda intill badplatsen.

Fotbollen gick inte så lysande. Vi slutade näst sist i Smålandsserien div. III med minst gjorda antal mål på 18 matcher, 20 och mest insläppta, 101. Gissa vem som kom efter oss? Bottnaryd med 5 poäng mot våra 6. Det är begripligt att det inte blev något seriespel hösten 1948

För mig personligen blev det ingen vårsäsong då jag drabbades av scharlakansfeber med 6 veckor på epidemisjukhuset och tre månader ytterligare innan sänkan blev normal.

1949

Fotbollsaktiviteterna i TIF i form av seriespel låg nere. Jag gick på Samrealskolan i Huskvarna och det bidrog till att ge mej en fotbolls-upplevelse som låg utanför vad som är rimligt troligt. En lördagskväll i början av maj träffade jag i Huskvarna Folkpark Sture Lagerkvist som gick i parallellklassen och Olle Nilsson,

lagledare för Huskvarna Södras juniorer.

Det hade gått ruggigt dålig för dem under vårsäsongen med 0 poäng hittills i seriespelet. Det blev självklart några tråkningar. Då frågar plötsligt Olle om jag är spelklar, TIF hade ju lagt ner fotbollen. Ja, jag var inte bunden till någon klubb. Bra, säger Olle, vi behöver folk, du kan få spela med oss. Kan du komma på måndag, då har vi den första matchen i junior DM.

Ja, varför inte! Sen kom en överraskande fråga till. Har du någon

BILD 6. BANDYGÄNGET PÅ TENHULTSSJÖN 1949. MATCH MOT BODAFORS SOM SLUTADE MED TIF SEGER MED 8-1. ÖVERST FRÅN VÄNSTER: S. NILSSON, LENNART SVENSSON, ARNE ROSSLER, SIG GUSTAFSSON, ÅKE GUSTAFSSON, INGVAR ENGLUND. KNÄSTÅENDE FRÅN VÄNSTER: ULF EINEFORS, INGVAR SVENSSON, KARL-ERIK KARLSTRÖM, SIG SVENSSON, NILS-ERIK BARKSTRÖM. OBSERVERA LOGGAN SOM FLERA AV KILLARNA HAR PÅ TRÖJORNA, DET ÄR TROLIGEN FALKARNAS LOGGA. EFTER MATCHEN TILLDELADES A. ENGLUND EN POKAL SOM

kamrat som är stark och har ett bra skott? Vi behöver en center också!

Det tyckte jag passade in på Kurt "Jidde" Karlsson! Visserligen hade han mest spelat i försvaret och som centerhalv. Han hade en mycket bra speluppfattning, förmåga att hålla bollen och stå för bra uppspel. Mitt svar blev att jag tar med mej Kurt på måndag kväll om han kan och vill.

Jag ringde och bekräftade och fick besked att vi skulle träffas i Jönköping för första matchen som var mot J-Södra. 5 veckor och 4 matcher senare vann vi JDM-finalen mot Nybro den 19 juli med 4-0 på Hjärttorpsvallen, en tisdagskväll i slutet av juli. Kurt hade blivit en spelfördelare, genombrottsman och den målskytt man sökt. Själv fick jag en chock när jag läste morgontidningen dagen efter finalen och fann att jag var uttagen till det Smålandslag som skulle möta Östergötland på Stadsparksvallen i Jönköping följande söndag den 24 juli klockan 18.00.

Vi kallades till matchen en timme (!) före avspark och fick som genomgång reda på att vi inte skulle vara rädda för att de hade några spelare med allsvenska meriter i laget. Det var bara att kämpa. Det var taktiken. Kämpade gjorde vi men fick stryk med 5-1.

Jag berättar det här för att det speglar den tidens planering av ungdomsverksamheten.

1950

I Tenhults IF sjöd det av verksamhet på ett annat plan. Vi skulle satsade på

ishockey och rink byggas. Några företagare engagerade sig i föreningen med målet att till vintern sätta ett ishockeylag på benen. Bland dessa gjorde Eskil Johansson, Erik och Lennart Fransson och Bertil Frid stora insatser inte minst vad gäller material och kunnande.

Tack vare åtskilliga timmars arbete av såväl aktiva som supporters stod rinken klar vid årsskiftet 1950/1951. Den första matchen i Tenhult spelades den 26 december 1950 mot Cyrus och resulterade i seger med 3-2.

Fotbollen? Ja, hur gick det för den? Jag kommer bara ihåg att Kurt Karlsson och jag spelade med H-Södras juniorer även säsongen 1950 och att sagan fortsatte. Med en trupp på 13 spelare vann vi även 1950 DM och var nu dubbla Smålandsmästare.

1951

Nu följde den första ishockeysäsongen. Betänk att vi vid den här tiden gick i skola respektive arbetade även halva lördagen. Vinterdagarna var lika korta då som nu. Plötsligt fanns det en plats i samhället som var belyst och bjöd på sysselsättning. Vi ungdomar stod i stor utsträckning för spolning sena kvällar och nätter. När det behövdes för snöskottning gick alla som kunde ut och hjälpte till.

Man kan lugnt säga att Tenhults IF och ishockeybanan breddade intresset för sport i högsta grad. Den blev en samlingsplats även för flickor och äldre ville åka skridsko eller bara var nyfikna.

BILD 7. FINBESÖK PÅ KABELVALLEN VID JUBILEUMSMATCHEN 2012. FRÅN VÄNSTER KURT KARLSSON, X BARKSTRÖM (TENHULTS LUCIA PÅ 50-TALET), SIVERT PETTERSSON, XX OCH NILS-ERIK BARKSTRÖM.³

Min uppfattning är att ishockeyrinken blev grunden till att skapa en förståelse mellan lokalpolitiker, medlemmar i församlingarna och idrottsutövarna. Statusen för TIF och dess roll i samhället höjdes avsevärt.

Bland spelarna var Börje Ehn en reaktionssnabb, orädd och pålitlig målvakt. Stig "Bogla" Gustavsson och hans bror Åke "Plutten" Gustavsson tillhörde de dominerande spelarna tillsammans med importerna från STEFA, Martin Pettersson och "Brolle" Pettersson. Lennart "Owens" Svensson, stark och skridskoskicklig back satte skräck i motspelarna och Ingvar

Englunds mångsidiga idrottstalanger betydde mycket för laget.

En värvning som också betydde mycket var Per Anders Källner från Aneby som gick på Teknis i Jönköping. Per blev på kuppen en uppskattad sväger och hann senare med någon säsong i Sleipner i Norrköping och Gårda i Göteborg innan arbetet tog överhanden.

Rinken invigdes officiellt med DM-matchen mot Norrahammars GIS. Vi fick stryk med 19-1. "Brolle" Pettersson avstod från spel av rädsla för att bli mobbad av kompisarna på STEFA om/när vi fick storstryk! Vi spelade sedan i Smålandsserien som vi överraskande vann.

³ Vet någon namnet på de som jag markerat med X? KE

Av okända anledningar gjorde H-Södra inte något för att hålla ihop och utveckla det lag som både 1949 och 1950 vunnit J-DM. Jag hade fått ett intressant jobb på Stensholms Fabriks AB (STEFA) och återgick till Tenhult tillsammans med Kurt. Det var här vi hade våra kamrater!

Jag upplevde det för första gången som skönt att inte bara vara inriktad på fotboll. Det är sannolikt därför mina minnen av fotbollssäsongen 1951 är så få. TIF höll igång fotbollen genom att spela träningsmatcher mot de bästa korplagen i Jönköping.

Ishockeyn var mycket spännande, men jag insåg att jag inte var tillräckligt bra på skridskorna för att utvecklas mer än som en habil utfyllnadsspelare. Det är dock en roll som inte skall underskattas. Jag var behövd men hade inga krav på mej att jag skulle vara en de som skulle bära laget. Det var också en erfarenhet för livet.

1952/1953/1954

Inför vintern 1952 hade ishockeylaget förstärkts med bland andra Kalle "Låda" Andersson från J-Södra som lagt ner ishockeyn. Det behövdes för spel i Smålandsserien div. II. Kalle "Låda" drog sedan med sig fler spelare från J-

BILD 8. SERIESEGERN I ISHOCKEY 1951 FIRAS. BAKRE RADEN: ?, ?, MARTIN PETTERSSON, ?, NILS BARKSTRÖM, MELLANRADEN: BÖRJE EHN, ?, ?, ?, BROLLE PETTERSSON, ?, LENNART SVENSSON. LÄNGST FRAM ESKIL JOHANSSON, INGVAR ENGLUND. ? (VET NÅGON VAD ALLA HETER? KE)

Södra, bland andra Karl Axel Svensson och Lasse Spjut. Vi blev tvåa i serien vilket ledde till division I.

Till stor glädje tog TIF nu åter upp fotbollen på ett framgångsrikt sätt. Jag hade ryckt in på I 12 för att göra rekryten och det passade mej mycket bra att regelbundet få träffa kompisarna och spela seriematcher igen. Jag kände mej betydligt mer komfortabel på fotbollsplanen än på rinkens, trots många sköna minnen därifrån. Vi vann Smålandsserien div III mycket överlägset. Åke "Jocke" Johansson (Även "Betsarn" kallad) var numera vår lagledare.

Det glädde naturligtvis vår lilla men mycket trogna supporterskara. Uno "Nubben" Gustavsson och Berndt

"Peggy" Loo tillhörde de mest framträdande som gärna förgyllde våra diskussioner kring TIF och vad vi presterade med såväl nedgörande kritik som lysande lovord. Åsikten om domarna på den tiden skiljer sig inte mycket från dagens men tog sig aldrig hatiska uttryck.

Ishockeyn medförde också belöningsresor. 1953 for vi med buss till Dalarna för att möta IFK Ore, cirka 30 km norr om Rättvik. Matchen spelades på lördagen, dagen före Vasaloppet första söndagen i mars. Vi fick stryk med 6-1 och efter matchen var det förbrödring med pjäxdans på rinkens.

1954 gick resan till Stockholm där VM i ishockey spelades. Sovjet-unionen deltog för första gången. Sverige blev

BILD .9 TENHULTS IF:S HOCKEYLAG TILLSAMMANS MED SPELARNA I IFK ORE. BILDEN ÄR TAGEN 1952/52 I FURUDAL, UTANFÖR MORA. TENHULTSSPELARNA HAR LJUSA TRÖJOR. BAKRE RADEN FRÅN VÄNSTER: LAGLEDARE ESKIL JOHANSSON, STIG GUSTAVSSON, LENNART SVENSSON (I SLIPS), KARL-INGVAR SVENSSON, STIG SVENSSON, MARTIN PETTERSSON, INGVAR ENGLUND, PELLE KÄLLNER. FRÄMRE RADEN FRÅN VÄNSTER: NILS-ERIK BARKSTRÖM, KALLE "LÅDA" ANDERSSON, BERNT IDEFJÄLL, BROR PETTERSSON.

3:a efter Sovjet och Canada. Sverige spelade 1-1 i semifinalen mot Sovjet den 5 mars inför 16 989 åskådare på Stadion. Sovjet slog sedan Canada med 7-2 i en oförglömlig match.

För min del tog militärtjänstgöringen på I 12 sin tid och det gjorde även mitt arbete. Jag träffade min blivande fru Marianne i Halmstad sommaren 1954 under semestern tillsammans med ett gäng Tenhultsgrabbar. Fokus flyttades gradvis från den aktiva tävlingsidrotten till motionsidrott. Jag erbjöds bra möjligheter när Stensholms Fabriks AB för-sommaren 1955 flyttade sin verksamhet till Landskrona och jag följde med.

SAMMANFATTNING

Tenhults IF betydde under dessa år mycket för mej. Idrotten gav mej en inskolning till vuxenlivet som varken skolor eller samhälle kunde ge. Jag var under en lång period nästan alltid bland de yngsta i vad jag deltog i men kände mej alltid delaktig. Känslan av att vara en kugge i ett lag och kunna dela glädjen av framgångar likaså besvikelserna vid förluster har betytt mycket för mina värderingar.

De äldre lagkamraterna höll efter oss yngre för att vi inte skulle röka eller dricka alkohol och påtalade sig själva som varnande exempel. Fair play var ett begrepp som präntades i oss. Tyvärr visade vi nog inte alltid våra ledare den uppskattning de verkligen förtjänade.

De värden som Tenhults IF genom åren tillfört samhället i huvudsak genom ett stort antal ledares osjälviska och engagerade arbete kan inte nog framhållas. Det är för mej lika otroligt som roligt att TIF nu lyckats etablera sig i division II. Jag har genom åren följt verksamheten då och då och hoppas under 2012 kunna se några lokalderbyn. Men det är lika roligt att se hur arbetet med att utveckla bredden synes ge goda resultat.

BILD 10. NILS BARKSTRÖM I SAMSPRÅK MED JOHAN GÖTHBERG VID JUBILEUMSMATCHEN 2012.

ett samhälle som Tenhult måste idrottsföreningen orka ge alla som är intresserade utrymme att delta. Hur skall ni lyckas med att engagera ledare till det långsiktiga arbete det kräver? A-lagets prestationer är en ledstjärna, vi kan! Det är dock bredden som är basen för långsiktigheten.

Stort tack och grattis på 100-årsdagen och all lycka till med det fortsatta arbetet i klubben.

BILDER 11, 12, 13. BILDERNA PÅ DENNA SIDA ÄR TROLIGTVIS FÅRA 40-50-TALET. MANNEN SOM SKJUTER STRAFFSPARK ÄR ALLAN BERGLUND.

